

год. поченъ бойтъ, и нагласили са бѣхъ да нападнатъ на Сръбско отъ двѣ страны: Андроникъ отъ южната страна прѣзъ Пелагонія, а Михаилъ съ свситѣ съюзници прѣзъ Етрополскыѣ баири къмъ връхниныѣ на Струма и Морава. Споредъ свидѣтелството на Грегора, Михаилъ ималъ подъ началството си 12,000 Българи и 3,000 Скити, вѣроятно Унгары и Власи, които му бѣхъ пратены отъ неговыѣ съюзници. Българската войска бѣ събрана около главата на рѣка Струма.

А Стефанъ-Урошь бързаше да залови Велбждъ, сегашный Кюнстендилъ и, като са научи тукъ, че Михаилъ са расположилъ при Земленъ, около Струма, подаде са еще по-напредъ, като имаше отпреди си рѣка Каменія ⁽¹⁶⁾. Непріятелскыѣ войски до толкозъ бѣхъ на близу, щото войскарыѣ можѣхъ да са разговарыѣтъ, и Сърбыѣ ясно слушахъ какъ имъ са присмивахъ Михайловыѣ войници. Сръбскыѣ лѣтописцы разказватъ, че Стефанъ-Урошь, който не желалъ кръвопролитіе, залѣгалъ съ мирѣлюбиво писмо да склони Михаила на миръ, но послѣднійтъ горделиво отменилъ прѣдложеніето на Сръбскыя краль. Напираніето Андрониково отъ къмъ югъ обѣснява доста желаніето на Стефана за миръ, въ сщцото време и отказванъето Михайлово. На добрическото поле, не далечъ отъ Топлица, което са простира къмъ рѣка Морава, станъ въ послѣднитѣ числа на Юлія 1330 год. упоренъ бой между Сърбы и Българи, който са свърши съ пораженіето на послѣднитѣ. Тукъ са отличилъ за първыи пѣтъ и младыйтъ сынъ Урошевъ, Стефанъ Душанъ, който отби прѣиорица на българската войска, разстрои Михаилъ

(16) Названіята Землинъ и Каменча днесъ сж изгубены. Глед. за тѣхъ у Палаузова, именно въ статьята му: «послѣдни етр. българ. Исторія» подъ забѣлѣжка.